

Deftar og Bæn

Sem Utleggjast og Brvokast eiga a þeirre Allmeinu

Fagnadar-og Dacflætis-

Mæt i d,

ER

Hans Konunglega MAJESTAT

Þor Allra Nardugaste Arfa Kongur og Herra;

Kong Friderich sa Gimte

Allra-Nardugast hefur Gude til Dyrðar Fyrerskipad, allstadar skule, i bædum Hans Ríktium, og öllum Hertuga- og Greifadæmum, Heilög halldast.

Það 28. Octobris 1749. og epterfilgtande Daga:

Til

Uppvakningar og Endurmyningar Guds Nardar við þessu Ríike, sem næsiliden Þritu-hundrud Ar, hefur viðhalded og Blessad a þeim Konunglega Velldesstoole, það, Konunglega Oldenborgar Vettlegg, allt i frá Uppbirian Velldesstoornar CHRISTIANS Þess Fyrsta.

Utlagt a Þslendsku, ad því leite sem þessu Lande viðvísur, og Þrift a Hoolum i Hialtadal 1749.

COLLECTAN.

Latium off Vidia :

Du Eyllise Kongur ! Heilage Gud ! þitt Foolsk þackar þier med
Fagnuðe, og Syngur þier Lof i þijnum stoora Sofnuðe, fyrer
það, þu nu i þriiu Hundrind Ar, hefur viðhalded þeim Konunglega
Vettlegg, og læted Son sitia a Throonenum i Fodurs stad, nu i Toolf-
ta Lid, og læted þessum Rískium og Londum styrkt vera, af einne Naad-
ugre og Fodurlegre Stjornan. Þess vegna erum vier Glader, og
Þrysum þjina Forsoon þa mílidnu Tíð. En þar þjín Myrkunseme
er Dendanleg, og þjín Trufeste varer fra einne Vett til áttarar ; Þa Vid-
ium vier þig Jinelega, ad þu vilder nu aptur læta þjina Naad vera
nna yfer off, og i fra þessu nypa Nytt birta ad Blessa þaú Konunglega
Vett-Legg, ad þaú en þa Vidvara mætti eins laungan Tjima, og eins
marga Lide, Ja, og so leinge sem Verölden standa skal, og Stjornan
vera i Helmenum ! Stervelles Þockum vier þier fyrer þaú Konung,
er þu nu hefur off giefed, þaú Tolsta og Besta af Kongunum, þaú Fjanta,
FRIDERICH ; Stor þu Haús Stjornan Launggiada og Luckusæla,
Fridsamtlega og Lofs verða ! Stor Haús Ar fleire, Haús Begjend stær-
re, og Farsæld þerre, en allra Haús Forfedra ! Lat Haú Stíta a
Throonenum fyrer þjinn Auglite, allt til þeirra graxu Harana, og þad
Leinge epter vora Daga ! Þarðveit þu Drottningarnar, Cron-
Þrinkeú og Þríncessurnar, læt þau Lifa og Blessast i þijnum Blessada
Synne Jesu Ebristo, sem med þier Lifer og Dýsker, i Einingu S. Anda,
en Saður Gud, fra Eyllisd til Eyllisdar ! Amen.

T E X T A R N E R.

I. Til Hamessunnar. Psalm. LXXXIX. v. 1.--6.

Du vil Syngia af Myrkun Drotteús Eyllislegana, og þú Saú-
leik kúnigjora med mínum Muúe, fra Eúre Rynkvísl til Áttar-
ar. Þvi eg sagde : Þjín Myrkunseme mun uppkoma Eyllislega,
og þu munst þjín Saúleik trygglega halda i Hínnenum. Selgjande :
Eú Sattmála hese eg glort við míú Urvalda, eg hese svared mínum
Þoon David : Eg vil tilstícka þier Sæde Eyllislegana, og þitt Tignar-
Sæte uppbyggja fra Eúre Rynkvísl til Áttarar, Sela ! Hínnarner
munu

innu, Drottinn! þinnar Dæseinder þrijsa, og þín Sauleik í Samfun-
du Heilagra.

2. Til Aftansfangs. II. Sam. VII. v. 18.

Þú kom David Kongur og var fyrer Drottins Auglite, og sagde: Hv-
or er eg Drottinn, Drottinn? Og hvað er mitt Hwæ, að þu hefur sært
mig þingad?

Bænir.

Du Allra Hærste Gud! Du Alls mektugaste Himens og Jarda
Stoornare! Du Kongur Konganna og Drottinn Drottanna!
Fyrer þig stoorna Kongarner, og Furstarner skipa Riettlated.
Fyrer þig hafa Furstarner sijn Fursta-Dæme, og fyrer þig halda þeir
Dolldugu Dooma ær Jerduñe. Allar Þiooder eru fyrer þier sem Dro-
pe Vatns, sem epter verdur í Vatns-Skoolu, og eitt Dröf Korn í Me-
ta-Skal. Allar Eyarnar eru fyrer þier sem Ar í Soolar-Geysla.
Du Raadstafar öllu því þu villst ær Himne og Jardu. Du umbreiter
ærettum Tjinnum. Du leinger og stytter Stoornar-Dollden, epter
þíne Velþecknan. Öll Hundrad Ar, Jar, Þusund Ar, eru fyrer þier
sem Dagureñ sær í Siær, Þijn Raad eru forundrunarleg, og þu fram-
kvæmer þau Beglega. Þijner Beiger eru Riettlater; Og hvað þu
tilskipar er Loflegt. Þín Tilgangur er alltjod Heilagur, og listur allur
þar að, að öll Land uppfyllest af þíne Þjod. Drottinn! Drottinn!
Þitt Fokk þessarar Nordur-Allfir, Jábngændur þessara Ríftia, hafa nu
ær þessum Tjina so stoora Bevissing þinnar Fodm legrar Unnsorgunar,
forundrunarlegar Forsoonar, og allrar Lotningar verdrar Hwæstoornar,
að vier saxum slíkt ei ær inelelustu Hartans Hæringar yferveg-
að; Eñ einasta þess vegna, elgum vier að yfervega þad, so að vorar Sax-
ler mættu uppvæst til, þess hellsdur að Lofa og Þrijsa þig, því inelegrar
að trva og reida ofs ær þig. Glef ofs því nu þa Raad þar til, að vier sax-
um riettelegra inésvungst í þinna Fullkomlegleika, þrijsað þinna Hartign í
dröpustu Lotningu, dyrðkad þín Þijsdoom með inelegre Þirðingu, vid-
urkænt þinna Trvofeste með Hartanlegu Trauste, alltjed þijn Undur
þa mælsidnu Tjod, so vier þess hellsdur kunnum að setia vora Trv til þijn þa

epsterkomande ; Hv þegsama þig fyrer allt þad þu hefur þingad til
giort, so vier med þvi eruggra Ervnaðar Franste kúnum ad bidia, un
þad sem þu en nu ætlar ad giera, og vier þurfum þig un ad bidia. O vor
Gud ! Þad eru nu Þriu Hundrud Ar, síðan þin Undrunarleg Fyrer-
hyggia og Blisdooms Raad hefur giefed þessum Ríkjum og Landum,
þan Blessada Oldenborgiska Vett-Legg ; Eina Saxu Kongunum af
þessum Vett-Legg, ad giesfa þeim þesse Ríjke og Land til Arfs og Eigeñ-
dooms ; Eñ elus stoora Saxu Ríkjunum, ad giesfa þeim so margu Þissa
og Gooda Konga, af sama Vett-Legg, þan Eina Þdrum betre, Raadug-
re, og Fyrerhygginsamare, hvort er ed hasa, meir svo sem Fedur, yfer sin-
um Bornum, en ÞRottnar yfer sinnum Undersaxtum, stioornad yfer
ofs. Þu hefur nu, O Gud ! Giefed ofs Toolf Konga, hvorn epster añañ,
alla af Einum Vett-Legg, Eine Root, i Reñu Ríttljnis, af hvorum
Ein hefur Þdrum fremre vered, ad Konunglegre Millde, og Fodurlegre
Fyrerhyggju, og þess vegna hefur Stioornanen varande fared ad Þeg-
send, og Ríjken ad Farsælld. Sañlega, ÞRotten ! Þa hefur þu giort
ofs Forundrunar verda øllum Heime, þvi þar er eckert Ríjke, og eingeu
Konungleg Velldis-Stioorn til, un hvoria þad sagt verdur ; Heldur
meiga aller un ofs seigia med David, (Ps. 33. v. 12.) Sællt er þad Foolk
hvors Gud ÞRotten er, þad Foolk sem þan hefur tvvaled sier til Eignar !
Og sialfer vier meigum andvara, og medkæna : (Ps. 144. v. 15.) Já,
Sællt er þad Foolk sem so geingur : Sællt er þad Foolk hvors Gud ad
ÞRotten er ! Sañarlega, ÞRotten ! Erum vier miñe øllum þinum
Myksunendum, og alls Þverduga giordum vier ofs þeirra, ef vier ecke
yfervegundum þetta. Þad er tilhlijelegt, ad vier ølsum vora Konga,
sem so Raðarþamlega og Fodurlega, hasa stioornad yfer ofs. Eñ þad
næger ei, an þess vier og ølsum þig af Hiarta, af hvors Hende og For-
sion, vier þofum ødlast allt þid Gooda. Vier erum so þessum Konung-
lega Vett-Legg stoorlega Afbundner, ad vier saxum þonum allðrei full-
þackad ; Hvorsu meigum vier þa sax þier noogsamlega þackad, sem hefur
giefed ofs þessa Konga Vett, og giort ofs allt þad Gooda, sem vid ofs er af
þessare Konga Vett framkomed ? Hæfer þu i þessu giort ofs øllu Foolke
Farsæltre ; Hvad er þa tilhlijelegra, en þu heimter af ofs, þad vier siem
þier þacklaxtare, hliðnare og lidugre til þina Þloonusu, en adrar Þiod
er under Soofune ? O ! ad vier giøxtum vered þier so þacklaxter sem þu
hefur ofs Raðugur vered ! O ! ad vier giøxtum myñst so allra þina Vel-
gior.

glörninga, sem þu hefur Þid frá Þid, innhást þínar Tröfeste við oss! Þess vegna leif oss nu, O Gud! ad vier mættum i Dag Offra þler Þacklæte og bitala þier vor Heit. En med hvörü skulum vier bitala? Hvada Offur skulum vier færa? Vier erum eckert, utañ þu hefur gjort oss; Vier höfum eckert, utañ þad þu hefur giefed oss; Vier megnum einkis, an þess sem þu verkar i oss; Mijttu þvi, Dendañlega Goode Gud! hvørs Mysskunsene varer Eylliflega, hvørs Sañleike geingur frá Eñne Rynflood til Añharar! Ad a þessare Þorre Gledefullu Fagnadar Hartijð, iñgaungum vier uñ þijn Þort-Dyre med Þacklæte, og til þína Þorgar da med Fagnadar-Saug. Vier þoekum þier; Vier lofum þitt Nafn; Vier gledtumst i þier vor Hjalprædes Gud; Vier syngium þier Lof fyrer öllu Foolke; Vier tilbidium þig i þijn H. Mustere, og þoekum þijnu Nafne fyrer þína Mysskun og Sañleika. Vier segtum med David: (Ps. 145. v. 1.) Miñ Gud! Þu Kongur! Jeg vil upphesta þig, og losa þitt Nafn Þeseñlega og ad Eyllifnu. (v. 2) Allañ Dageñ vil eg losa þig, og þrifa þitt Nafn Þeseñlega og ad Eyllifnu. (3) Þrotteñ er stoor, og mtog Þeglegur, hañs Makt er Dransakanleg. (4) Ein Þert skal hroosa þijnum Þerkum fyrer añare, og þær skulu kungjora þitt Þelld. (5.) Jeg vil tala Einardlega, uñ þañ Þeglega Arnlegg þínar Hartignar, og uñ þijn Undrunarlegu Þerk. (6) Eg vil ræda uñ Dyrd þjns skiefelega Styrkleika, og segia frá þíne Makt. (7) Vier vilium wtbreida Miñing þínar stooru Þiærdsku, og syngia med Þogunde af þjnu Þiettlæte.

Þrotteñ! Þijn Næd hefur i þesse Þriu Hundrud Ar, vered allt ad etnu stöðug, og þun hefur vered stoor og Þorundrunarleg við oss; En sierdeilis vidur kicñum vier þad, ad a þessare Sijdurstu Þld, er vier nu endum, med þvi ad uppþyrta adra nya, þa hefur þjnu Næd so þreifanlega aukest, og Þegseind þessara Rjfsia med allre Þarfæld vared, og vidauk-est, fyrer Þioora Konga af sama Þett-Legg, bæde hina Mektugustu, sem og allra Þestu, Goodgjörnustu, Uñhyggjusemustu og Gudþræddustu, So þad hefur vered ein Þlessud Þld, fyrer hveria vier sierdeilis i Dag erum skyllder ad þacka þier, bæde fyrer þañ Þelgjörning ad giefsa oss þar Kongunga, og fyrer þær margföldu Þelgjorder, sem af þessum Kongum hafa framkomet, bæde við Christne þína og þesse Þend. Þrott en! Vier vilium aföllu Þarta þacka þier; (Ps. 138. v. 1.) Vier vilium syngia þier Þsalma fyrer Gudunum; (v. 2) Vier vilium tilbidia fyrer þjnu H. Mustere, og þacka þjnu Nafne, fyrer þína Mysskunsene og

Sanleika; Því þú hefur gíert þitt Od Vegsamlegt að medal vor, og þitt
Nafn yfer öllum. Og hvað meigum vier ecke blocka þu, þú þine Tröfeste
að þessare nýju Velldis-Stioornar Dld, er vier nu þvinnur, þar ed þú, O
Milde Gud! Til að enda þa Fyrre, og uppþýria þessa enu Nýu, hefur
bæde sett þá allra Besta og Þíffarsta, medal Kongaþia, þá Toelsta
Tals, og Kíerasta af þeim Toolf, að sína Forfedra Velldis-Stool, og
þar hía læted of sía þá Dírmeta Þrínþ, fyrir hvörn þu, O Gud!
ætlar að sínum Þíma Farþæla að gíora vora Epterkemendur. O! hvað
Gledelega meigum vier þvi halda vora Fagnadar Færtíð, þar ed þu, vor
Gud! Hefur læted þer alls til of-líted þýka, að blessa þær undanfornu
Þíðer í Þríu Hundrud Ár, og að blessa of nu, þeña nær verande Þíma,
hellður lætur þu of og so sía fráni í Þíktána epterkomande Allða Far-
sæld. O! Lofe þer O Rotten's Nafn, (Þs. 135. v. 1.) Lofed þá Þíoo-
nar O Rotten's, (v. 2.) Þer sem standed í Hwíse O Rotten's, í háns Hwíse
Forgarde, (v. 3.) Lofed O Rotten þvi þá er Goedur! Synged háns
Nafne Þsalma; þvi þad er lystelegt; (v. 4.) Þvi O Rotten ítvallde sier
Jacob og Ísrael til Eígeñdooms. Þar hía þvinnur vier þig Híartan-
lega og ínelega, að þvi, sem þu O Gud! So Híartanlega hefur víð Makt
hallded un Þríar Alder, þa vilier þu þad sama frámvégis stadfesta!
Þá Þett-Legg, sem þín Hond hefur síalf plantad, þín Fersforgun vel-
vad, sem nu fyrir þína Næd í Þríu Hundrud Ár hefur bloenigast og
bored Avort, að þá meige frámvégis víðhalldast, Grænka og Þloou-
gast, so leinge sem Heimureñ stendur, og so leinge sem Þíkle og Þalldstíor-
ner víðhalldast eiga í Þeröldene! Lætt alldreí vanta Eírn Mán, að síta
að síns Fodurs Stool, Lætt alldreí vanta Þíllur í þetta Koffur, svo vier
verdum ei til Skáinar, þa Þvinner tala í Þortunum, (Þs. 127. v. 4. 5.)
Stór þad O Gud vegna þessara Þíktia, sierdeílls gíordu þad Saker þínar
Þrístelegrar Kyrkju, sem hefur falled so vel, under Eítoornan þess Old-
enborgísta Þett-Leggs; Þvi fyrir þá sama er þín Christine frá Þaxa
doomsens Þíllu fríjnd; Fyrir þá hefur hun haft Fríð og Þooseind, bæ-
de fyrir ítvortes Ofþoknurum, og Þábyrdis Þíllu Meñnum. Stór þvi
frámvégis vel Christneñar vegna, víð þá Konunglega Þett-Legg, so að
þu fyrir þá sama, kúner frámvégis að gíora vel víð Þíon, og uppbyggja
Þerusalem's Míor Þegge. Stioorna þíne Christelegre Kyrkju, sem
þínu eígeñ Þíkle; Fæd þu hana, sem þína Þíord, unígvrd hana sem þín
Þíngard! Lætt hana alltíð hafa eíns Þoostur-Fedur sem þíngad til, er
Sorge

forge fyrer Velferd þíns Ríkis, eins miked og síns elgeñ Ríkis, ad þeir
 farælcer verde ad uppleita Hirdara epter þínu eigeñ Hiarta, sem sundur-
 klivse Ord Sañleikþíns riettelega, og gaunge sialfer verduglega þeirre
 Kallan, til hvorrar þeir eru kallader, so þeir uppbygge bæde med Lifnade
 og Lærdoome. Uppa þad virðstu, Gud allrar Naadar, þu Trufaste
 Fader, ad vardveita Foostur-Foður þínar Christne. Þín Smurda, Børn
 Elskulega Kong, Kong FR. J. D. E. R. I. C. H. Þan Flinta, hef þu sialfur
 Hondum, þa Coronu, er þu hefur þonum giesed, ad bæde þijn Christne, og
 Hañs Ríike bloomgast meige under Hans Veldis-Sprota! Vid Makt
 hallot þu Hañs Majestet's Hiarta Vandlætting Solum þínar Dirdar,
 ad Hañ atíjd leite þess Besta fyrer þitt Hws, og brivle sitt Herra-Dæ-
 me, til þess sem þu hefur þonum þad giesed, Forsvars þínar Christne;
 Verndar þína Froomu, og Dffrunar þeirra Bondu! Legg Heidur og
 Veru yfer Hañs Konungl. Majest. ad Hañ starre verde øllum Hañs For-
 fedrum! Lat Hañs Veldis Stool vera Obifanlegan sem Fialled Zion,
 so Hañ bliife Vfeñlega! Upphæcka Hañ yfer alla Hañs Mootstødn-og
 Dffundar-Meñ! Veit þu Blessan Hans Veldis-Stioorn, so ad þun
 verde Farsæl, Laungglæd og Lofsverd! Lat Hans Ara-Fiollda verda
 starre en allra Hans Forfedra! Lat þín Anda, þijna Eingla, og þijna
 margfallda Blessan filgia Hans Konunglegre Hartign a øllum Hans
 Begum! Gief þu ad allan Hans Stioornunar-Tijma Fiolleñ Lijdnum
 Friden fære, og Haalsarner Rietinden; Og skylde nockur Flandmanñ
 uppriffa, þa veit þu, ad Hans Mootstandarar verde sem Dupt fyrer Ha-
 ns Sverde, eins og burtseikt Hey-Strax og Agner fyrer Hans Boga!
 Og þar ed þesse Ríike alldrei haft hafa, og alldrei gíeta Ofkad sier Naad-
 ugre Stioornara, þa lat þu vor Børn alldrei breita, i tijunda Lid, Ríett
 ljnis, Drottvara af þeim sama Blessada Vett-Pegg.

Beggia Þeirra Majesteter, Drottningarnar, af hvorum þu O Gud!
 hefur giesed oss þan Besta Konung, og þan Vfelegasta Prínk, afhend-
 um vier med Bænum vorum, i bædar þijnar Hendur. Þijn Hægre
 Hond vere yfer Hofdum Þeirra, og þijn Vinstre Hond unfadme Þær!
 Lat alltíjd bædar þijnar Hendur opnar vera fyrer beggia Þeirra Maje-
 steter, og veit Þeim laungt Liff wr þíne Hægre Hende, en Belgeingne og
 Begsend wr þeirre Vinstre! Lat Daglega framstreyima til Þeirra wr
 þíne Naadar-Uppsprettu, allar Tijmanlegar Blessaner til Farsællegs
 Liffs, allar Andlegar Blessaner til Heilags Liffs, allar Eyllifjar Blessan-

er Hinnefstra Stæða til Saalubhialyplegs Liffs ad Stjurdstuñe, þa Þær eru mettar vordnar af Dögum og Vegfemd, og skulu Dirdlegar gledi last hia hier Dendanlega.

Þad Dirmætafsta Diafin vorrar Fagnadar-Hattjdar, þaü Ofka-Son, þa Saxfu Gud hefur semt ofs med, med þessu Fagnadar-Þre, ad þaü glore þvi Veglegre og Gledelegre, Þaü Litla Þrins, sem þal verða Sax Stoore **CHRISSUM**, Epterlate Konunglegra Hattigna, Von Rikliaña, og Fognud Ljdaña. **U Drotten!** Lat Hans Konunglegu Hæheit, uppvara sem Ungvide hia Uppsprettu, og þad Erte sem Groodurfett er hia Vatns-Læktum, hia þier i allre Naad, og i øllum Konunglegum (þad er siña Forfedra) Dygdum. Þanta þu og sialfur i Hans ungu Saal, þiñ sañarlegan Otta! Rieñ þu Homum ærta ad þeckia þijna Þegu! Stef Homum Lysting til þijna Þitnisburða, og lat þaü vidurkieña, ad þu ei alleinasta hefur tilreidt hier handa Homum Eina Coronu, heildur og affjdis lagt handa Homum, þa Oforgeingelegu Dirdareñar Coronu añars Helms, so ad þaü allt fra unga Alldre verða underþveñ, og verdugur þeirra beggia! Og þa þaü ett Stñ (Gud giese laengt epter vora Daga!) skal uppstijga æ siña Forfedra Hattignar-Stool, þa kuni þaü under eins ad Erfdum ad taka Blessaner Hans Forfedra.

Þær Konunglegu Princessur, Þeirra Þriggia Stooru Konga, Þrijs verdugu Þætur, þa Epterlætis Þverte, af þinum sama Blessaða **Utt-Legg**, og under eins Þrættar þeim nya Stofne, Þjñ-Ertenu **IESU** Christo, lat þu O Gud! þetta Þvofallda Þar, Þvofalldlega Blessað verða, bæde til Saalar og Ljklama! Lat þitt Þuga vjssa Þeim Þeigen, þijna Hond vernda Þær, og þitt Þiarta elska Þær! Heyr þu Þeirra Þæner fyrer Kongens Hwse, og uppfyll Ofker Þeirra fyrer Þirkiumar og Þandsens Þesta, fullkomna þu Þeirra Gleda fyrer sialfsar Þær, og lat Þær alldret sakna þjñ! Lat Þær alltjð leita þjñ og siña þig, i þier siña Þljfed og alla fulla Þnægð, Þæ, siña alla Þlute i þier, þar til Þær ad Endalokum, skulu hia þier ødlast alla Þlute, og þu verður allt i Þeim, og øllum. Nu **Drotten!** Blessa Þad Þiorvalla Konunglega Hws, og lat Þad Þeseñlega bliþa fyrer þjñu Þuglite! Lat alla Þersöldena þeckia, ad þad er þad Hws, er þu hefur Blessað og Stadfest, so leinge sem Þersölden stendur, og so leinge sem þar þal vera Eitt Hws under Sooluñe; So þetta Hws i allre Konunglegre Þarsæld, ei einasta

mætte

mætte lifa til Verallðareinar Enda, heilur og fræn yfer þau samna; So ad nær hun þrytur, Þad þa lntakest i þad Hws, sem af þier er byggt au Handa, og er Eyllift i Hinnenum.

Gief Kongenum alltjhd vliða Raðglafa, og trva Striðs-Meñ, ad Kongsin Raðglafar leite Raada til þijn, og fylge þjnum Raadum i ellu, Konungsin Striðs-Meñ hallde Frid vid þig, So ad þu sicalfur strijder med þeim, og fyrer þar! Gief Þeim fyrre Rað til, Þig af þreinu Hiarta ad heidra, Trvlega ad þiena Kongenum, og Einlæglega ad villia Landenu. Og Kongsin Striðs-Makt til Lands og Vatns; Gief Hug og Hiarta þeim Yfer-Raadande, Trv og Dugnad þeim Undergiefnu, og þin Otta og Ríarleika þeim ollum saman.

O Gud! Þesse Þond og Ríke, sem þu so sierdeittslega hefur vel vidgírt, bæde i þessu og morgu edru, Lat þau frænveigis vera under þíne Fedurlegre Forsoon og Mílderíkre Unnsorgum! Hialpa ofs ollum, þvi vier erum þitt Foolk, Blessa ofs, þvi vier erum þin Arfur! Hvad sem þu ofs gott gíorer, þad gíorer þu vid þjina Eigeñ, þvi þjiner erum vier, og þjiner vilium vier vera un Tjina og Eyllífd. Lat þin Otta jafnan ofs fyrer Augum vera til ad þioona þier! Þjina Þegsemd i vorum Múne til ad heidra þig! Þin Ríarleika i vorum Híortum til ad elska þig! Gief ofs Rað til þig ríettelega ad þeckia, so vier alltjhd Ottunsi þig! Ad þeckia ofs ríett, so vier alltjhd audmínkium ofs fyrer þier! Ríett ad þeckia Syndena, so vier faxum alvarlegan Þíðþood a þeñe! Lat Frid vera inañ vorra Mívr-Þeggia! Lucku i vorum Hwsun; Þarðveit ofs fyrer næmum Stvðoome, bæde a Moñum og Fienade! Afvend Hwngre og dyre Tjhd, Lat ofs allðrei vanta vorn arkveden Hluta, heilur i Guds Otta og Fullnægju, ad tvþega vorn Ríðdoom! Blessa þar Hondlande; Leidseig þeim Reisande; Þarðveit Þjken! Gief Audlegd af Fíollunum; Hialpa þeim Numu; Hugga þar Angrudu; Fæd þar Faxaoku; Unvend Syndugum; Lækna þar Stvku; Medtak þar Þerendu! Gief ofs alltjhd þier þjina Þínattu, sjar þjina Sæluhialp! Og þar vier i Dag þofum til samans vered safnader, til ad gledia ofs i þier, vor Gud og Kongur a þessare vorre Þagnadar-Hattjhd, Þa hialpa ofs, so ad haga voru Þjferne frænveigis, sem þeir er leita og vanta þeirrar ríettu og þreinu Þagnadar-Þlede i Hinnenum! Og þar eingem af ofs venter ad lifa optar soðan Eina Þagnadar-Hattjhd, edur optar til þess ad samansafnast; So gief ad vier mættum aller samansafnast i þvi Eyllísa Ríke,

hvar su rietta Fagnadar. Hærtið halldast skal meðal Einglaða margra
Dufunda, meðal þeirra fullkomnu Riettlættis Anda, i þeirre Lystelegu
Distarveru, hvar vier Dastaxtanlega skulum syngia Saung
Lambsens, og Mettast með Eyllifre Glede.
A M E N!

Psalmarner

Sem Syngiast eiga i Hæ-Messuñe.

1. Fyrer Messu Upphaf, Psalm Davids 100.
Heims-Ritjnglañ ell af mesta Maxtt, etc.

Þar næst Psalm Davids 20.

Hærra i Naud Bænhenre þig, etc.

Nu bidium vier Heilagañ Anda, etc

Vier trvum aller æ eirn Gud, etc.

Æf Predikunar-Stoolnum, þesse Vers.

Med Ton, Eins og sitt Barn, etc.

1.

Rongu styrk þu, og kiendu nu, So Karlmañlega ad firjide, Fyrer Kyrt-
tu þijn, Moot Fiandmañ sijn, Ad fyrra Þijn. O Naðuge Gud ! og
Blijde.

2. Vorn Kong þu geym, Fræ Voda i Heim, Vernd Eingla hañ
mækriinge, Ad hañ med sier, Hærra, i þier, Hvar er og fer, Æf Hiartans
Fognude Syngæ.

3. Hañs Hiarta beng, Hærra, og hneig, Hañ þijna Pioona ad kfeñe,
Eñ Lærdoom þañ, Er villa kañ, I eylijft Bañ, Ældungis burtu speñe.

Epter Predikun.

O Gud vier lofum þig, etc.

Og so þesse Psalmur, Med Ton.

Skapareñ Stiarna Hærra hreirn, etc.

1.

Einglar Guds fylke aller sier, Um vorn Kong, sær Völduge Her, Og
Hæfka ellum varne vid, Velte jafnañ sitt Filgdar-Lid.

2. Drott

2. Drotten sialsur sem Davld van, Dirdlega frelsa, er attu haan;
 I Högge vid Biorn og Leon, Dvine lijka, ad sieck ei Tloon.
 3. Vere Dors Kongs vid Hægre Hlid, Haans Saul og Eijse veite
 Frid; E lise Drotten's Anglite, Dfer Kongen og Nard veite.
 4. Hiedan fra og til Ehlifdar, Vedstur Gud allrar Mysskunar, In-
 gaang Dors Kongs og Utgaangin, Alla Hlid blesse, i Himen tu! Amen!

I Kvöld Saungnum.

Fyrst: Psalm Davids 103.
 Gude Lof skalst Dnd minn ina, etc.
 Nu bidium vier Heilagan Anda, etc.

Epter Predikun.

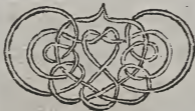
O Gud vier lofum þig, etc.
 Sjdan þesse Psalmur.

1.

Dors Herra Jesu Vernden blijd, Vere med oss at hvorre Tjld, Gud
 hugge þa sem Hrigden slar, Hvort þeir eru siar eda nær, Christnena
 esse og auke vid, Dfervollodunum sende Grid, Haan giese oss ossum Hinna-
 Frid.

2. O Dirdar-Kongur! Vedste Gud, Allt og hialpa oss i Nard,
 Hyrtingar fra oss Hriise vend, Herra, en þijna Nard oss send, Gief
 Kongsins Harta Gudlegt Sin, Gief þu oss Trvar. Sigurin, ad unen
 verde Andskottin.

3. So ad þitt Rijke Nardar nu, Næer hier ad stadfesta þu, Og Ved-
 enlega fyrer Frid, Faxum þier hier veitt Paclættid: En sjdan Himnum
 eignunsi at, Ehlifan Frid, Þier sialsum hlar, Er oss tilbtoofu. Amen,
 Iax.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, which is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Handwritten text in the middle of the page, appearing to be a list or a set of instructions, also mostly illegible.

Handwritten text in the lower middle section of the page, continuing the list or instructions, with some faint lines visible.

